

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-608/19-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednik vijeća, mr. sc. Mirjane Juričić i Blanše Turić, članova vijeća te sudske savjetnice Matee Milolože, zapisničarke, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja zastunan no odvietnicima svakim

pojedinačno, iz Odvjetničkog društva

24, po generalnoj punomoći broj: protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi obnove spora okončanog presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-364/18-9 od 20. veljače 2019., u predmetu utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na nekretninama u vlasništvu Grada Vrbovskog i utvrđivanje visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj dana 7. listopada 2020.

r i j e š i o j e

- I. Prijedlog za obnovu upravnog spora se odbacuje.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 3.906,25 kn.
- III. Ovo rješenje objavit će se u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio prijedlog za obnovu upravnog spora okončanog presudom ovoga Suda poslovni broj: UsII-364/18-9 od 20. veljače 2019. kojom je odbijen njegov tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/392, urbroj: 376-10-18-32 od 20. srpnja 2018. te je naloženo tužitelju da nadoknadi zainteresiranoj osobi troškove upravnog spora, dok je istovremeno tužitelj odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova upravnog spora.

Prijedlog za obnovu spora tužitelj temelji na odredbi članka 76. stavka 1. točke 2. Zakona o upravnim sporovima tvrdeći da je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Pž-7593/2017 od 20. studenog 2019. utvrđeno da je otkaz ugovora o osnivanju prava služnosti na javnim površinama T.4.4.2.-160/2015 od 24. ožujka 2015. neosnovan i bez pravnog učinka. Tužitelj smatra da je time po pitanju nezakonitosti otkaza predmetnog ugovora o osnivanju prava služnosti, odnosno pitanju postojanja drugog prava temeljem kojeg tužitelj Gradu Vrbovsko plaća naknadu za korištenje općeg dobra ili nekretnine, kao glavnom pitanju, nadležni sud donio pravomoćnu odluku koja je suprotna

odluci Visokog upravnog suda (i HAKOM-a), a upravo je takva odluka Visokog upravnog suda o prethodnom pitanju utjecala na donošenje presude. Smatra da je Visoki upravni sud pogrešno zaključio kako ugovor o osnivanju prava služnosti na javnim površinama od 24. ožujka 2015. sklopljen između tužitelja i Grada Vrbovsko, više ne proizvodi pravne učinke, odnosno da je isti valjano otkazan, a sve uz obrazloženje da „sama izjava o otkazu ugovora predstavlja dokaz o nepostojanju drugog prava na nekretnini u smislu zapreke za utvrđivanje naknade o pravu puta“. Smatra da je ovaj Sud posljedično tome pogrešno razriješio prethodno pravno pitanje o kojem je izravno ovisila odluka o pravima i obvezama stranaka, s daljnjom posljedicom da je zbog toga pogrešno primijenio odredbu članka 2. stavka 1. točke 21. Zakona o elektroničkim komunikacijama i članka 8. stavka 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta. Tužitelj predlaže da ovaj Sud dopusti obnovu spora i svoju presudu poslovni broj: UsII-364/18-9 od 20. veljače 2019. stavi izvan snage te utvrdi da je neosnovan otkaz ugovora o osnivanju prava služnosti na javnim površinama od 24. ožujka 2015. kojeg je Grad Vrbovsko izjavio 23. prosinca 2016., te utvrdi da je na snazi navedeni ugovor o osnivanju prava služnosti i poništi rješenje tuženika te odbaci odnosno odbije zahtjev Grada Vrbovskog radi utvrđivanja tužitelja infrastrukturnim operatorom i obveznikom plaćanja naknade za pravo puta te naloži Gradu Vrbovsko da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora i troškove u postupku obnove upravnog spora. Tužitelj je izričito predložio ovom Sudu održavanje rasprave.

Prema odredbi članka 76. stavka 1. točke 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) spor okončan presudom obnovit će se na prijedlog stranke ako se presuda temelji na prethodnom pitanju, a nadležni sud ili drugo javnopravno tijelo o tom je pitanju poslije odlučilo u bitnim točkama drukčije.

Odredbom članka 77. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima propisano je da će sud odbaciti prijedlog rješenjem ako utvrdi da je prijedlog podnijela neovlaštena osoba ili da je prijedlog nepravodoban ili da stranka nije učinila vjerojatnim postojanje zakonske osnove za obnovu.

Prema ocjeni ovoga Suda, u konkretnom slučaju tužitelj nije učinio vjerojatnim osnovu za obnovu spora propisanu članku 76. stavkom 1. točkom 2. Zakona o upravnim sporovima.

Naime, u postupku čiju obnovu tužitelj traži koji je okončan presudom ovoga Suda pod brojem: UsII-364/18-9 od 20. veljače 2019. radilo se o postupku utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visini naknade za pravo puta u smislu odredaba Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.), pa se u tom slučaju ne radi o postupku propisanom člankom 8. stavkom 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta („Narodne novine“ 152/11., 151/14. i 95/17.), prema kojoj obveza plaćanja naknade za pravo puta prestaje ako na nekretnini postoji koje drugo pravo temeljem kojeg infrastrukturni operator plaća naknadu za korištenje općeg dobra ili nekretnine, dakle, postojanje ugovora je uvjet za prestanak obveze plaćanja utvrđene naknade za pravo puta, o čemu se u predmetu poslovni broj: UsII-364/18 nije radilo, kako je to i konstatirano u presudi.

Nadalje, u navedenoj presudi poslovni broj: UsII-364/18-9 izraženo je pravno stajalište da u postupku utvrđivanja obveze plaćanja naknade za pravo puta, o kojem postupku je riječ u konkretnom slučaju, sama izjava o otkazu ugovora predstavlja dokaz o nepostojanju drugog prava na nekretnini u smislu zapreke za utvrđivanje naknade za pravo puta u ovom postupku.

Dakle, budući da se u konkretnom slučaju ne radi o postupku u smislu odredbe članka 8. stavka 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta niti je rješenje tuženika koje je tužitelj

osporavao u postupku čija se obnova traži doneseno na temelju te odredbe, stoga niti ocjena valjanosti otkaza ugovora o služnosti nema značenje prethodnog pitanja u smislu odredbe članka 55. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.) bez rješavanja kojeg ne bi bilo moguće riješiti upravnu stvar utvrđivanja infrastrukturnog operatora, a posljedično tome i odrediti naknadu za pravo puta.

S obzirom na navedeno, presude drugih sudova, pa i presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske na kojoj tužitelj temelji svoj prijedlog za obnovu upravnog spora, a u vezi otkaza ugovora o služnosti, prema ocjeni ovoga Suda ne dovode do drugačijeg rješenja, kako to pogrešno smatra tužitelj.

Prijedlog tužitelja za obnovu upravnog spora je odbačen iz razloga jer isti nije učinio vjerojatnim postojanje okolnosti za obnovu spora pa stoga nije bilo osnove za zakazivanje rasprave povodom prijedloga tužitelja za obnovu spora iako je to isti izričito zatražio.

Kako tužitelj nije učinio vjerojatnim postojanje zakonske osnove za obnovu trebalo je njegov prijedlog za obnovu spora odbaciti na temelju odredbe članka 77. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima.

Zahtjev tužitelja za naknadu troškova za sastav prijedloga za obnovu upravnog spora je odbijen sukladno odredbi članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima, a iz razloga jer je tužitelj izgubio spor pa u cijelosti snosi troškove spora.

Odluka o objavi rješenja u Narodnim novinama zasnovana je na odredbi članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

U Zagrebu 7. listopada 2020.

Predsjednik vijeća
Boris Marković, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Priljeno: 08.12.2020., 07:58 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/18-01/102	376-08	
Uredžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-20-05	0	

d2593364